

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Справа № 2-6782/12
Провадження №22-ц/824/4807/2024

Головуючий в суді I інстанції Трусова Т.О.
Головуючий у 2 інстанції Таргоній Д.А.

ПОСТАНОВА Іменем України

21 лютого 2024 року Київський апеляційний суд в складі колегії суддів палати з розгляду цивільних справ:

*судді-доповідача Таргоній Д.О.,
суддів: Голуб С.А., Слюсар Т.А.,
за участі секретаря Слис Ю.В.,*

розглянув у відкритому судовому засіданні в місті Києві цивільну справу за апеляційною скаргою на ухвалу Дарницького районного суду міста Києва від 14 вересня 2022 року у справі за заявою Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Дніпрофінансгруп» про заміну стягувача у виконавчому листі, заінтересовані особи: стягувач - публічне акціонерне товариство «Дельта Банк», боржник -

УСТАНОВИВ:

У жовтні 2020 року ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» звернулося до суду із заявою про заміну стягувача у виконавчому листі.

Заява мотивована тим, що рішенням Дарницького районного суду м. Києва від 25 жовтня 2012 року стягнуто з на користь Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» (далі – ПАТ «Дельта Банк», банк) заборгованість за кредитним договором № від 28 березня 2008 року. На виконання цього рішення 13 березня 2013 року було видано виконавчий лист.

15 червня 2020 року між ПАТ «Дельта Банк» та ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» укладено договір про відступлення (купівлі-продажу) прав вимоги № за умовами якого первісний кредитор (банк) відступив ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» право вимоги до . У зв'язку із цим, відповідно до ст. 442 ЦПК України, наявні підстави для заміни сторони у виконавчому документі.

Враховуючи вищевикладене, заявник просив суд замінити первісного стягувача, а саме – ПАТ «Дельта Банк» його правонаступником – ТОВ «ФК

Підписувач: Таргоній Дар'я Олександрівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000DFD628007FDBA700
Дійсний до: 30.08.2024

Київський апеляційний суд

8 240000 000231 97835

АСЕД "Апеляція"

вересня 2022 року представник заявника зазначає, що виконавчий лист перебував на виконанні у відділі державної виконавчої служби по 05 червня 2014 року.

звертає увагу апеляційного суду на те що, що в провадженні Дарницького районного суду м. Києва ніколи не перебувала цивільна справа № 234/10056/15-ц за позовом про стягнення з на користь ПАТ «Дельта Банк» заборгованості за кредитним договором про яку зазначав заявник у прохальній частині заяви про заміну стягувача у виконавчому листі.

Також, не погоджується з висновком суду першої інстанції про технічну описку у прохальній частині заяви на номер цивільної справи № 234/10056/15-ц не ґрунтується на відповідних доказах, а є припущенням так як ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» не зверталось до суду із заявою про уточнення вимог (зміну) заяви або виправлення посилки в прохальній частині заяви. Вважає, що вказаний висновок суду не відповідає одній із основних засад цивільного судочинства - диспозитивності.

На думку ухвала суду першої інстанції не відповідає вимогам ст. 263 ЦПК України, щодо законності і обґрунтованості судового рішення, а також не ґрунтується на засадах верховенства права та не відповідає завданню цивільного судочинства визначеного ЦПК України.

12 травня 2023 року на електронну адресу Київського апеляційного суду надійшов відзив на апеляційну скаргу від ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп», просить відмовити у задоволенні апеляційної скарги в повному обсязі, ухвалу суду першої інстанції залишити без змін.

Заперечуючи проти доводів апеляційної скарги щодо ненадання доказів правонаступництва, як на підставу у скасуванні ухвали, вказував, що згідно матеріалів справи позивачем ПАТ «Дельта Банк» було надано позовну заяву в якій зазначено саме про кредитний договір № від 28 березня 2008 року, його копія, розрахунок та ін.

В матеріалах справи відсутні документи, що свідчать про те, що позивачем надано інформацію про інший кредитний договір, а ніж договір № від 28 березня 2008 року.

На думку заявника це підтверджує той факт, що суд відкрив провадження у справі та ухвалив заочне рішення саме на підставі вищезазначеного кредитного договору. Вказував, що апелянт не надав, будь-яких інших доказів про наявність у матеріалах справи іншого договору, а тому вважає довід про відсутність доказів правонаступництва заявника у справі необґрунтованими.

Постановою Київського апеляційного суду від 20 червня 2023 року апеляційну скаргу залишено без задоволення, а ухвалу Дарницького районного суду м. Києва від 14 вересня 2022 року – без змін.

Постановою Верховного Суду від 29 листопада 2023 року постанову Київського апеляційного суду від 20 червня 2023 року скасовано, справу направлено на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Ухвалою Київського апеляційного суду від 08 грудня 2023 року дану справу призначено до розгляду у відкритому в суді апеляційної інстанції з повідомленням учасників справи.

Підписувач: Таргоній Дар'я Олександрівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000DFD628007FDBA700
Дійсний до: 30.08.2024

Київський апеляційний суд

8 240000 000231 97835

АСЕД "Апеляція"

сформованого за результатами відкритих торгів (аукціону), переможцем яких став новий кредитор.

Згідно з п. 14 указанного договору про відступлення прав вимоги цей договір набуває чинності з дати його підписання сторонами і скріплення відтисками печаток сторін (у випадку використання юридичними особами у своїй діяльності печатки) та нотаріального посвідчення.

Цей договір був нотаріально посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Бочкарьовою А.В. та зареєстрований у реєстрі за № 403.

Задовольняючи заяву ТОВ «Фінансова компанія «Дніпрофінансгруп», суд першої інстанції виходив із того, що передання кредитором своїх прав іншій особі за договором факторингу є правонаступництвом, і правонаступник кредитора має право звертатися до суду із заявою про заміну сторони виконавчого провадження з наданням йому статусу сторони виконавчого провадження.

Колегія суддів не погоджується із висновком суду першої інстанції з огляду на наступне.

Відповідно до ст. 18 ЦПК України судові рішення, що набрали законної сили, обов'язкові для всіх органів державної влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, посадових чи службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - і за її межами. Невиконання судового рішення є підставою для відповідальності, встановленої законом. Обов'язковість судового рішення не позбавляє осіб, які не брали участі у справі, можливості звернутися до суду, якщо ухваленим судовим рішенням порушуються їхні права, свободи чи інтереси.

Відповідно до ст. 15 Закону України «Про виконавче провадження» сторонами у виконавчому провадженні є стягувач і боржник.

Стягувачем є фізична або юридична особа, на користь чи в інтересах якої видано виконавчий документ. Боржником є фізична або юридична особа, визначена виконавчим документом.

Ст. 526 ЦК України визначено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Наявність судового рішення про задоволення вимог кредитора, яке не виконане боржником, не припиняє зобов'язальних правовідносин сторін.

Відповідно до положень ч. 1, 2 ст. 512 ЦК України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок: 1) передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги); 2) правонаступництва; 3) виконання обов'язку боржника поручителем або заставодавцем (майновим поручителем); 4) виконання обов'язку боржника третьою особою. Кредитор у зобов'язанні може бути замінений також в інших випадках, встановлених законом.

До нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом (ст. 514 ЦК України).

Зміна кредитора в зобов'язанні шляхом відступлення права вимоги із зазначенням у договорі обсягу зобов'язання, яке передається на стадії виконання судового рішення, не обмежує цивільних прав учасників спірних правовідносин. У зв'язку із заміною кредитора в зобов'язанні саме зобов'язання зберігається цілком і повністю, змінюється лише його суб'єктний склад у частині кредитора.

Процесуальне правонаступництво є похідним від матеріального та впливає з юридичних фактів правонаступництва (заміни сторони в матеріальному правовідношенні її правонаступником). Процесуальне правонаступництво передбачене ст. 55 ЦПК України, частиною першою якої встановлено, що у разі смерті фізичної особи, припинення юридичної особи, заміни кредитора чи боржника у зобов'язанні, а також в інших випадках заміни особи у відносинах, щодо яких виник спір, суд залучає до участі у справі правонаступника відповідної сторони або третьої особи на будь-якій стадії судового процесу.

Тобто процесуальне правонаступництво передбачає перехід процесуальних прав та обов'язків сторони у справі до іншої особи у зв'язку з вибуттям особи у спірному матеріальному правовідношенні. У зв'язку із цим для вирішення судом питання щодо процесуальної заміни сторони у справі необхідна наявність відповідних первинних документів, які підтверджують факт вибуття особи з матеріального правовідношення та перехід її прав та обов'язків до іншої особи - правонаступника.

Матеріальне правонаступництво реалізується в межах процесуального правонаступництва виключно за правилами останнього.

Відповідно до ч. 1 ст. 442 ЦПК України, у разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження суд замінює таку сторону її правонаступником.

Законодавець не ототожнює «процесуальне правонаступництво» і «заміну сторони виконавчого провадження», оскільки цим інститутам присвячені дві окремі ст. ЦПК України - 55 та 442 відповідно. Також це опосередковано впливає зі змісту п. 28 ч. 1 ст. 353 ЦПК, відповідно до якого ухвала про заміну сторони у справі (процесуальне правонаступництво) та ухвала про заміну сторони виконавчого провадження відокремлені одна від одної як такі, на які можуть подаватись скарги окремо від рішення суду.

Особа, на користь якої видано виконавчий документ, набуває статусу стягувача з моменту видачі такого виконавчого документа, а не з моменту відкриття виконавчого провадження. Проте разом із тим ця особа до відкриття виконавчого провадження як юридичного процесу є лише стягувачем у виконавчому документі на стадії виконання судового рішення з відповідним потенціалом прав у виконавчому провадженні, які повноцінно реалізує лише у статусі стягувача як сторони відкритого виконавчого провадження, за виключеннями, передбаченими законодавством. Тому заміна стягувача саме як сторони виконавчого провадження неможлива, якщо заява правонаступника про

правонаступництва у виконавчому провадженні, застосовуються разом з положеннями ст. 55 ЦПК України.

Натомість як до відкриття виконавчого провадження, так і після його закінчення заміна учасника справи правонаступником здійснюється на підставі ст. 55 ЦПК України, а в окремих випадках також на підставі ч. 5 ст. 442 ЦПК України. Відповідно, тільки до закінчення виконавчого провадження можна ставити питання про заміну сторони виконавчого провадження, а якщо виконавче провадження закінчене, то заміна відповідної сторони цього виконавчого провадження правонаступником є неможливою без його відновлення відповідно до умов законодавства.

Відповідно до змісту ч. 5 ст. 442 ЦПК України, ч. 6 ст. 12, п. 1 ч. 1, ч. 5 ст. 26, ч. 5 ст. 37 Закону про виконавче провадження поза межами відкритого виконавчого провадження як юридичного процесу стягувач користується правами у виконавчому провадженні як завершальній стадії судового провадження на підставі відповідного закріпленого статусу у виконавчому документі.

Вчинення процесуальних дій безпосередньо в межах виконавчого провадження як юридичного процесу, спрямованих на виконання судового рішення, можливе лише за умови відкритого виконавчого провадження.

Також питання про наявність підстав для поновлення строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання, видачі його дубліката чи інших процесуальних питань, які стосуються процедури пред'явлення виконавчого документа до виконання, пов'язані з процесуальним правонаступництвом у виконавчому провадженні як юридичному процесі в силу умов ч. 5 ст. 15 Закону про виконавче провадження, а з процесуальним правонаступництвом, передбаченим ст. 55 ЦПК України, - в силу ч. 2 цієї статті.

При цьому слід ураховувати, що відповідно до ч. 1 ст. 2 ЦПК України, завданням цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

Окреслене завдання включає в себе як своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ, так і досягнення мети ефективного захисту порушених прав шляхом своєчасного та ефективного виконання судового рішення.

Заміна будь-якого учасника справи судом носить не виключно формальний характер, покликаний зафіксувати процесуальне правонаступництво на підставі матеріального правонаступництва, а здійснюється для реалізації завдань цивільного судочинства, передбачених ч. 1 ст. 2 ЦПК України, в межах стадій судового процесу.

Реалізація процесуального правонаступництва має мати процесуальну мету, яку суд також враховує разом із доказами матеріального правонаступництва, яке стало підставою процесуального правонаступництва. Заміна судом сторони справи на підставі матеріального правонаступництва здійснюється з процесуальною метою реалізації правонаступником прав щодо виконання судового рішення у

Аналогічного висновку дійшов Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у постанові від 22 лютого 2023 року у справі № 202/8529/14-ц (провадження № 61-13252св22).

Жодних доказів того, що первісний стягувач намагався повторно пред'являти виконавчий документ до примусового виконання, чим було б перервано строки пред'явлення виконавчого документа до виконання, або доказів зацікавленості щодо виконання судового рішення щонайменше з часу повернення виконавчого листа стягувачу без виконання у період 2014-2020 років, або до укладення договору відступлення права вимоги - немає. Не надано доказів відсутності можливості у стягувача для отримання інформації про невиконання/виконання боржником постановленого рішення.

Водночас, вирішуючи питання заміни сторони (стягувача) у справі, суд першої інстанції не врахував, що зі спливом строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання та відсутності підстав для його поновлення, відсутні підстави для процесуального правонаступництва, оскільки правонаступник у матеріальних правовідносинах (новий кредитор) не набув тих прав, які втратив попередній кредитор у зв'язку зі спливом строку для пред'явлення виконавчих листів до виконання, що узгоджується з висновком Великої Палати Верховного Суду, викладеним у постанові від 08 лютого 2022 року у справі № 2-7763/10 (провадження № 14-197цс21).

Оскільки ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» з заявою про поновлення строк для пред'явлення виконавчого листа до виконання не зверталось, судова колегія вважає, що підстав для задоволення заяви про заміну стягувача у виконавчому листі немає.

Вказаних обставин при постановленні ухвали судом першої інстанції належним чином враховано не було, доводів заявника не перевірено та замінено первісного стягувача ПАТ «Дельта Банк», виходячи із самих лише посилань ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп»

Апеляційний суд приходить до висновку, що недбале ставлення до процесуальних обов'язків з боку стягувача за таких обставин не може його виправдовувати, оскільки фактично покладає надмірний тягар на боржника.

Апеляційний суд враховує, що згідно рішення ЄСПЛ від 03 квітня 2008 року у справі «Пономарьов проти України» сторона, яка задіяна в ході судового розгляду, зобов'язана з розумним інтервалом часу сама цікавитись провадженням у її справі, добросовісно користуватись належними їй процесуальними правами та неухильно виконувати процесуальні обов'язки.

За таких обставин апеляційна скарга підлягає задоволенню, а ухвала суду в відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 376 ЦПК України – скасуванню, оскільки постановлена за недоведеності обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими, та порушенням норм процесуального права, із прийняттям нової постанови про залишення заяви в без задоволення.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 367, 374, 376, 381, 382, 389 ЦПК України, апеляційний суд

У судовому засіданні представник заявника – адвокат у судовому засіданні заперечувала проти задоволення апеляційної скарги, просила залишити її без задоволення, а рішення суду першої інстанції залишити без змін.

у судове засідання по розгляду апеляційної скарги не з'явився, про дату, час та місце розгляду справи був повідомлений належним чином.

З огляду на вказане, керуючись положеннями ч. 2 ст. 372 ЦПК України, колегія суддів дійшла висновку про розгляд справи за відсутності апелянта.

Заслухавши доповідь судді апеляційного суду, пояснення представника заявника, перевіrivши законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги, врахувавши висновки, викладені в постанові Верховного Суду від 29 листопада 2023 року, апеляційний суд вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з таких підстав.

З матеріалів справи вбачається, що Дарницьким районним судом м. Києва від 25 жовтня 2012 року ухвалено заочне рішення у цивільній справі № 2-6787/12 за позовом ПАТ «Дельта Банк» до про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Зі змісту рішення вбачається, що предметом судового розгляду було стягнення заборгованості за кредитним договором, що був укладений 28 березня 2008 року між та ТОВ «Український промисловий банк», право вимоги від якого в подальшому перейшло до ПАТ «Дельта Банк».

05 листопада 2012 року заочне рішення суду у цивільній справі № 2-6787/12 набрало законної сили, а 13 березня 2013 року судом було видано виконавчий лист № 234/10056/15-ц.

Зазначений виконавчий лист перебував на виконанні у відділі державної виконавчої служби Дарницького районного управління юстиції м. Києва (виконавче провадження № 40 7) та був повернутий стягувачу згідно з постановою державного виконавця від 05 червня 2014 року на підставі пункту 2 частини першої статті 47 Закону України «Про виконавче провадження» (у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернуто стягнення).

15 червня 2020 року між ПАТ «Дельта Банк» (банком) та ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» (новим кредитором) укладено договір про відступлення прав вимоги № відповідно до умов якого банк відступив новому кредитору належні банку права вимоги до позичальників та/або заставодавців (іпотекодавців) та/або поручителів та/або фізичних осіб та/або фізичних осіб-підприємців та/або юридичних осіб, зазначених у Додатку № 1 до цього договору, в тому числі до за кредитним договором від 28 березня 2008 року №

Відповідно до п. 4 указанного договору про відступлення прав вимоги сторони домовились, що за відступлення прав вимоги за основними договорами, відповідно до цього договору новий кредитор сплачує банку грошові кошти у сумі грн, надалі за текстом – ціна договору. Ціна договору сплачується новим кредитором банку у повному обсязі до моменту набуття чинності цим договором, відповідно до пункту 14 цього договору, на підставі протоколу,

Підписувач: Таргоній Дар'я Олександрівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000DFD628007FDBA700
Дійсний до: 30.08.2024

Київський апеляційний суд

8 240000 000231 97835

АСЕД "Апеляція"

це подана, зокрема, після спливу строку пред'явлення виконавчого документа до виконання, але якщо цей строк не був поновлений судом.

Водночас заміна стягувача у виконавчому документі іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги) допускається на будь-якій стадії судового процесу, у тому числі до відкриття виконавчого провадження.

Підставою для заміни сторони виконавчого провадження (ст. 442 ЦПК України), тобто процесуального правонаступництва в межах виконавчого провадження як юридичного процесу, є правонаступництво в матеріальних правовідносинах, унаслідок якого відбувається вибуття сторони зі спірних або встановлених судом правовідносин і перехід до іншої особи прав чи обов'язків сторони, яка вибула, в цих правовідносинах.

Процесуальне правонаступництво у виконавчому провадженні це заміна на будь-якій стадії саме виконавчого провадження як юридичного процесу стягувача або боржника іншою особою у зв'язку з її вибуттям, тобто підставою заміни стягувача внаслідок правонаступництва є настання певних обставин, які мають юридичне значення і в результаті яких виникають цивільні права та обов'язки або пряма вказівка акту цивільного законодавства, що не залежить від умов та порядку здійснення виконавчого провадження органами і посадовими особами.

Заміна сторони виконавчого провадження правонаступником у виконавчому провадженні, тобто здійснення процесуального правонаступництва після набрання судовим рішенням законної сили, полягає в поширенні на правонаступників законної сили судового рішення. При цьому на правонаступників законна сила судового рішення поширюється усіма своїми правовими наслідками - незмінністю, неспростовністю, виключністю, преюдиційністю, виконуваністю.

При виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування відповідних норм права, викладених у постановках Верховного Суду (ч. 4 ст. 263 ЦПК України).

У п. 73-75 постанови Верховного Суду від 03 листопада 2020 року у справі № 916/617/17 зазначено, що оскільки виконавче провадження є самостійною стадією судового процесу, сторони виконавчого провадження належать до учасників справи, а отже, якщо процесуальне правонаступництво має місце на стадії виконавчого провадження, заміна сторони виконавчого провадження означає й заміну учасника справи. Але заміна учасника справи не обов'язково означає заміну сторони відкритого виконавчого провадження.

На стадії виконання судового рішення як на завершальній стадії судового провадження можлива заміна сторони у виконавчому провадженні як юридичному процесі правонаступником за наявності відкритого виконавчого провадження. Після відкриття виконавчого провадження та до його закінчення заміна сторони виконавчого провадження (з одночасною заміною відповідного учасника справи) правонаступником здійснюється у порядку, передбаченому ст. 442 ЦПК України з урахуванням підстав, визначених ст. 55 ЦПК України. У цьому випадку приписи ст. 442 ЦПК України, що містить процесуальні особливості здійснення

виконавчому провадженні, відтак потребує розгляду підстав поновлення такого виконавчого провадження, якщо воно вважається закінченим.

Враховуючи завдання виконавчого провадження як складової судового провадження, процесуальною метою заміни як сторони відкритого виконавчого провадження, так і сторони справи (стягувача у виконавчому документі) в цьому контексті є отримання виконання судового рішення в межах виконавчого провадження. За відсутності підстав відновлення виконавчого провадження, яке було закінчене, досягнення цієї процесуальної мети неможливе. Тому разом із заявою щодо правонаступництва, якщо виконавче провадження закінчене, заявник має здійснювати процесуальні дії (наприклад, оскаржити постанову про закінчення виконавчого провадження), спрямовані на відновлення виконавчого провадження, а суд має оцінювати ці питання в комплексі.

Якщо ж виконавче провадження не закінчене, але виконавчий документ був повернутий стягувачу без виконання, у його правонаступника є можливість отримати право на повторне звернення з виконавчим документом до виконання за умови дотримання строків звернення виконавчого документа до виконання. Якщо ці строки пропущені, то разом з питанням процесуального правонаступництва заявник повинен звернутися з заявою про поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання. За відсутності підстав для поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання відсутні і підстави для процесуального правонаступництва.

До такого висновку дійшла Велика Палата Верховного Суду у постанові від 08 лютого 2022 року у справі № 2-7763/10 (провадження № 14-197цс21).

Звертаючись до суду з заявою про заміну стягувача у виконавчому листі, ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп», посилаючись на ст. 512 ЦК України, зазначали, що заміна кредитора відбувається поза межами виконавчого провадження внаслідок вибуття сторони зі спірних або встановлених судом правовідносин і переходу до іншої особи прав і обов'язків вибулої сторони в цих відносинах.

Однак, як вбачається з матеріалів справи 05 листопада 2012 року заочне рішення суду у цивільній справі № 2-6787/12 набрало законної сили, 13 березня 2013 року було видано виконавчий лист, який перебував на виконанні у ВДВС Дарницького районного управління юстиції м. Києва (виконавче провадження № 4/17).

Постановою державного виконавця Шевченка М. Р. органу ДВС Дарницького районного управління юстиції від 05 червня 2014 року виконавчий лист № 2-6782/12 від 13 березня 2013 року був повернутий стягувачу на підставі п. 2 ч. 1 ст. 47 Закону України «Про виконавче провадження» (у боржника відсутнє майно, на яке може бути звернуто стягнення).

За змістом частини 3 статті 23 Закону України «Про виконавче провадження» у разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку із неможливістю в повному обсязі або частково виконати рішення, строк пред'явлення виконавчого документа до виконання після переривання встановлюється з дня його повернення.

Згідно з частиною першою статті 22 Закону України «Про виконавче провадження» (в редакції, чинній на час виникнення спірних правовідносин),

«Дніпрофінансгруп» у виконавчому листі у справі № 234/10056/15-ц, який видано Дарницьким районним судом м. Києва.

Ухвалою Дарницького районного суду м. Києва від 14 вересня 2022 року заяву задоволено. У виконавчому провадженні з виконання рішення Дарницького районного суду м. Києва від 25 жовтня 2012 року у цивільній справі № 2-6782/12 про стягнення з _____ заборгованості за кредитним договором замінено первісного стягувача – ПАТ «Дельта Банк» його правонаступником – ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп».

Не погоджуючись з вказаною ухвалою, вважаючи її прийнятою з порушенням норм матеріального та процесуального права, неповним з'ясуванням обставин, що мають значення для правильного вирішення справи, та недоведеністю обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими, невідповідністю висновків, викладених в ухвалі суду першої інстанції, обставинам справи, просив скасувати ухвалу від 14 вересня 2022 року та ухвалити нове рішення, яким у задоволенні заяви ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» про заміну стягувача у виконавчому листі по справі № 234/10056/15-ц відмовити.

На обґрунтування апеляційної скарги зазначає, що ТОВ «Фінансова компанія «Дніпрофінансгруп» не надано доказів правонаступництва та заміни кредитора ПАТ «Дельта Банк» у цивільній справі № 2-6782/12 про стягнення з _____

на користь ПАТ «Дельта Банк» заборгованості за кредитним договором, так само як і не надано жодних доказів, що предметом розгляду спору у цивільній справі № 2-6782/12 було стягнення заборгованості за кредитним договором № _____

Вказує на те, що наявне в матеріалах справи заочне рішення Дарницького районного суду м. Києва від 25 жовтня 2012 року у справі № 2-6782/12 не містить інформацію (докази), що предметом розгляду вказаного спору був позов про стягнення з _____ на користь ПАТ «Дельта Банк» заборгованості саме за кредитним договором № _____ від 28 березня 2008 року, право вимоги за яким набуло ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп». В заочному рішенні суду від 25 жовтня 2012 року відсутнє жодне посилання на номер кредитного договору на підставі якого проводилось стягнення заборгованості у справі № 2-6782/12.

Звертає увагу на те, що здійснюючи заміну стягувача у виконавчому провадженні, суд першої інстанції не врахував, що із такою вимогою товариство до суду не зверталось, адже за змістом заяви «ФК «Дніпрофінансгруп» заявник просив здійснити заміну стягувача ПАТ «Дельта Банк» на його правонаступника ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» у виконавчому листі по справі № 234/10056/15-ц.

Крім того зазначає, що ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» не було надано доказів наявності відкритого виконавчого провадження про стягнення з _____ на користь ПАТ «Дельта Банк» заборгованості за кредитним договором № _____ від 28 березня 2008 року.

В матеріалах справи наявна лише копія постанови про повернення виконавчого документа стягувачеві ВП № 4 _____ 7 від 05 червня 2014 року, що підтверджує факт завершення виконавчого провадження, а у клопотанні від 13

виконавчі документи можуть бути пред'явлені до виконання в такі строки: 1) посвідчення комісії по трудових спорах, постанови судів у справах про адміністративні правопорушення та постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення – протягом трьох місяців; 2) інші виконавчі документи – протягом року, якщо інше не передбачене законом.

Доказів повторного пред'явлення виконавчого листа № 2-6782/12 від 13 березня 2013 року стягувачем до виконання матеріали справи не містять та заявником не подано.

ТОВ «ФК «Дніпрофінансгруп» звернулось до суду із заявою про заміну стягувача у виконавчому листі у справі № 2-6782/12 06 жовтня 2020 року, тобто після спливу строку на пред'явлення виконавчого листа до виконання.

При цьому, із заявою про поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання заявник не звертався.

Стадія виконавчого провадження як завершальна стадія судового процесу починається після видачі виконавчого документа стягувачу та закінчується фактичним виконанням судового рішення або зі спливом строку пред'явлення документа до виконання, оскільки у разі пропуску такого строку виконавчий документ повертається стягувачу органом державної виконавчої служби/приватним виконавцем без прийняття до виконання. Отже, за межами цього процесуального строку виконавчі дії не вчиняються, а строк виконавчого провадження спливає одночасно зі строком пред'явлення виконавчого документа до виконання (постанови Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 25 червня 2019 року у справі № 910/10031/13 та від 11 березня 2021 року у справі № 910/2954/17).

Особа, на користь якої видано виконавчий документ, набуває статусу стягувача з моменту видачі такого виконавчого документа, а не з моменту відкриття виконавчого провадження. Але разом з тим ця особа до відкриття виконавчого провадження як юридичного процесу є лише стягувачем у виконавчому документі на стадії виконання судового рішення з відповідним потенціалом прав у виконавчому провадженні, які повноцінно реалізує лише у статусі стягувача як сторони відкритого виконавчого провадження, за виключеннями, передбаченими законодавством. Тому заміна стягувача як сторони виконавчого провадження неможлива, якщо заява правонаступника про це подана, зокрема, після спливу строку пред'явлення виконавчого документа до виконання, і він не був поновлений судом.

При вирішенні питання про заміну сторони виконавчого необхідно встановити, чи не сплив строк пред'явлення виконавчого документа до виконання, оскільки за межами цього процесуального строку виконавчі дії не вчиняються, а строк виконавчого провадження спливає одночасно зі строком пред'явлення виконавчого документа до виконання. Після спливу строку виконавчого провадження не може вирішуватись питання про заміну сторони виконавчого провадження.

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу задовольнити.

Ухвалу Дарницького районного суду міста Києва від 14 вересня 2022 року скасувати та прийняти нову постанову.

Заяву товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Дніпрофінансгруп» про заміну стягувача у виконавчому листі, заінтересовані особи: стягувач - публічне акціонерне товариство «Дельта Банк», боржник -
- залишити без задоволення.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена в касаційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст постанови складений 28 лютого 2024 року.

Суддя-доповідач

Таргоній Д.О.

Судді:

Голуб С.А.

Слюсар Т.А.

Підписувач: Таргоній Дар'я Олександрівна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000DFD628007FDBA700
Дійсний до: 30.08.2024

Київський апеляційний суд

8 240000 000231 97835

АСЕД "Апеляція"